

Takkevise

Ingrid B Melve (2024)

Torbjørn Dyrud (2024)

1. Jeg tak - ker deg Gud, for snub - le - stein og krat som lå i
vei - en, spen - te bein på drøm - mer jeg har hatt. For gjør - mer flek - ker
på mitt tøy og blå for - glem - meg - ei som venter her ved grøf - ta, kun for
den som bøy - er seg og ser med ke øyne di - ne små og skjø - re
tegn: En li - ten flek - ket på - dyr - kalv i skjul i kratt og eng.

2. Så på hellige sekund
at tiden ikke har et tak og nåden ingen bunn
selv kjeller og glemt kasser, fylt av bilder, sorg og skitt
og gamle negative, kalles fram i lyset ditt.
Nå glitrer støvet og hvert fnugg lar du meg se
tusen år som før igjen, og faller stille ned.

3. Jeg takker deg og for dem som har satt spor
i døpet av min grunne sjel, for andres kloke ord.
For små tilfeldigheter, folk som plutselig var der
første meg en annen vei, og dem som kom helt nær
og fylte meg med varme farger i mitt ansikts bleke hud.
Men aller mest for vennene som trofast holder ut.

4. Jeg takker deg, Gud for det jeg ser først nå
for myke tegn, for flekkene av lys i alt det grå.
Nå ber jeg deg for dagene som jeg skal ta imot
mal mykt i alt det harde, over alt mitt kjeller-rot
og støv og gamle flekker, så jeg og en gang iblant
kan være en tilfeldighet ved andres grøftekant.